

[Finansministeren.]

indtægter, idet der er dannet 2 særlige indkomstklasser på indtil 5 000 kr. skattepligtig indtægt og på 5 000—7 000 kr., for hvis vedkommende børnetilskuddene bliver meget væsentligt forhøjet i forhold til de nugældende. Til gengæld bortfalder børnetilskuddet for familier med indtægter mellem 16 000 og 20 000 kr. Nu bliver skattelettelserne, stort set, gennemført i den form, hvori de er foreslået af regeringen, dog med en mindre ændring for indkomst- og formueskatten til staten, hvor skattelettelsen vil andrage ca. 34 mill. kr., medens den for den fælleskommunale udligningsfond vil andrage ca. 15 mill. kr., altså ca. 49 mill. kr. Disse skattelettelser vil i det store hele komme familier med indtil 20 000 kr. skattepligtig indtægt tilgode.

Løvrigt er der også ved behandlingen i folketinget sket visse udvidelser af de sociale ydelser, der var foreslået fra regeringens side. Tilsammen vil nu resultatet blive, at i stedet for en forbedring af statsfinanserne på 20—25 mill. kr. kommer der en forringelse af statsfinanserne på omtrent det samme beløb. Det beklager jeg, men det har været den bedste af de foreliggende politiske muligheder, og en mindretalsregering er jo nødt til at indrette sig på de foreliggende magtforhold i rigsdagen.

Når jeg siger, at jeg beklager det, er det ikke, fordi jeg ikke forstår værdien af, at der ydes forskellige sociale ydelser til dem, der trænger dertil — det har regeringen jo også haft for øje i sit oplæg —, men fordi den valutasituation, vi har i landet, og som, trods en betydelig forbedring i det sidste års tid, alligevel viser en meget beskeden valutareserve, i og for sig måtte animere os til stadig at føre en svagt forbrugsbegrænsende finanspolitik.

Det har de politiske forhold i rigsdagen altså ikke tilladt, og det må regeringen indstille sig på. Men vi må naturligvis, når den nye rigsdag kommer sammen igen til efteråret, overveje de finansielle forhold i lys af den almindelige situation i Danmarks økonomi og af situationen i den internationale økonomi, således som forholdene tegner sig til den tid. Det er grunden til, at såvel tilskudsordningerne som forbrugsafgifterne kun foreslås forlænget til udgangen af dette kalenderår.

Hvis den nye grundlov bliver vedtaget, skal finansloven fremtidig fremlægges inden

den 1. december. Der vil da til den tid foreligge en oversigt over såvel de finansielle som de almene økonomiske forhold, og man vil så kunne tage stilling til, hvorledes den økonomiske politik på de forskellige områder skal føres fremover.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale disse fem lovforslag til velvillig behandling i det høje landsting.

Alfred Kristensen: Jeg tør måske gå ud fra, at der ikke i det andet høje ting i formiddagens løb er sket nogen overraskelser med hensyn til de forslag, vi her skal behandle. Vi har jo nemlig ikke noget trykt, hvoraf vi kan se, hvad det hele drejer sig om. Vi ved faktisk ikke, hvad det er, vi skal stemme om, fordi vi ikke har noget, vi kan se det i. Men hvis man ser på betænkningen fra folketingsudvalget og måske har haft tid til at kigge lidt i morgenbladene i dag, begynder der at danne sig et billede, hvorefter vi må prøve at se, om vi her kan ramme det rigtige. Hvis ikke vi er i stand til at ramme det rigtige, ved jeg ikke, hvorledes den højtærede finansminister senere på dagen vil kunne klare sit finanslovsforslag for det kommende år, for så vil det rigtige beløb jo ikke kunne indregnes, og da en finanslov skal være vedtaget inden et bestemt klokkeslæt, synes jeg, det hele tegner, om ikke gråt i gråt, så i hvert fald lidt halvkomisk — ikke mindst for dette høje ting, som dog vedblivende i nogen grad er berettiget til i hvert fald at få lejlighed til at følge med i, hvad det er, man ønsker vedtaget.

Jeg har prøvet på efter fattig evne at følge med i, hvad der foregår, og jeg indrømmer, det kan være såre svært. Jeg indrømmer også, at det kan være rigtigt — som den højtærede finansminister siger —, at en mindretalsregering må indrette sig efter de foreliggende politiske forhold. Ministeren siger, at det, der her foreligger — eller det, som jeg mener der foreligger —, efter ministerens mening er det bedste efter de muligheder, der var tilstede. Det er vel også de muligheder, som viste sig, da regeringen fremsatte sin samlede udgiftsreform, eller hvad det skal kaldes, for at bringe balance på finansloven, delvis dække eller bringe det budgetterede under-skud ud af verden og eventuelt skaffe nogen forbedring eller dækning til dem, det gik stærkest ud over, når man ændrede andre